

gaar af, hvad jeg nys meddelte om Ombytningsbegæringerne, at Landbrugerne har begæret lidt over 1 Mill. hkg ombyttet med Foderkorn. Det øvrige Kvantum Korn bliver altsaa at betale med den i Kornloven fastsatte Pris, som er Gennemsnittet af Majs-Cifprisen plus 1 Kr., dog mindst 30 Kr. Hvis man regner det nuværende Gennemsnit af Majsprisen plus 1 Kr. saaledes, som den foreligger ved de af Centralkontoret foretagne Indkøb og Beregninger, maa Kostprisen for Kornet blive 30 Kr. 40 Øre, selvfølgelig under Forbehold af, at Ændringer i Prisen ikke indtræffer ved de senere Tilførsler, hvad jeg selvfølgelig intet kan sige om. Men hvis de senere Majsindkøb holdes paa det samme Niveau som det nuværende, vil der altsaa udover de 30 Kr., som Loven har fastsat som Minimum for Kornet, blive at betale 40 Øre til Jordbrugerne. Ombytningskornet bliver noget dyrere, idet der der paaløber forskellige Lagringsomkostninger og Mellemandlavance, saaledes at dets Pris maa anslaas til 33 Kr. Hertil vil for selve det modtagne Kornes Opbevaring, Tørring og Fragt paaløbe 4 Kr. i Omkostninger, saaledes at Rug og Hvede afleveret uden Ombytning, som nævnt, vil komme til at staa Staten i 34 Kr. 40 Øre og Rug afleveret mod Ombytning i 37 Kr. Jeg skal nu ikke komme ind paa alle de Detailberegninger vedrørende Brødets Fremstilling og Pris, der findes i Lovforslagets Bemærkninger og i et Bilag fra Statens Brødkornsadministration. Jeg skal kun nævne, at naar man vil opretholde Prisen 95 Øre for et 4 kg Rugbrød, maa man sælge den Rug, som staa Staten i en Pris af 34 Kr. 40 Øre og 37 Kr., for 15 Kr. Differencen herimellem bliver da Statens Hovedudgift. Dette gælder imidlertid, som ærede Medlemmer allerede vil have forstaaet, kun Rugen, idet Hveden for Øjeblikket efter den Forhandling, som har fundet Sted her i Tinget, afhændes til en Pris af 41 Kr. 70 Øre til Fremstilling af Melet, hvorved der altsaa fremkommer en Gevinst for Staten. Endvidere fremkommer der en Gevinst for Staten ved Salg af det Hvedeklid, som indgaar i Ombytningen, og af den Rug, som fremstilles. Alt i alt er Omkostningerne ved Brødkornets Modtagelse, Ombytning og Salg til en Pris, der muliggør at sælge et 4 kg Rugbrød for 95 Øre, for 12 Maaneder opgjort til 39 186 000 Kr. Hvis man afrunder dette Beløb til 40 Mill. Kr. og deler det i to Halvdele, vil Vinterhalvaaret altsaa koste 20 Mill. Kr. Oktober Maanedes Forhold er

jo de samme som for de følgende 5 Maaneder, og denne Maaned bør regnes med, saa meget mere som der i de finansielle Oversigter, som er forelagte for Rigsdagen senest ved Behandlingen af Skattelovene og optagne i Skattelovsbetænkningens Bilag, kun er regnet med Udgifterne til og med September Maanedes Udgang. Udgiften vil altsaa blive 20 Mill. Kr. for hvert Halvaar. Imidlertid maa der tilføjes, hvad der fremgaar af de Bemærkninger, som fra Statens Brødkornsadministration foreligger i Bilag I til dette Lovforslag, at Udgiften kommer noget forskelligt til Udbetaling, idet et større Beløb falder paa det første Halvaar end paa det andet. Det forekommer mig imidlertid, at det ikke vilde være finansielt rigtigt at bebyrde indeværende Halvaar med mere end Halvdelen af, hvad Brødkornsordningen koster, selv om Staten maa staa noget i Forskud for det kommende Halvaar. Idet der kun foreslaas taget Bestemmelse om Prisen til og med Marts, staaer det altsaa Rigsdagen frit for, naar Sommermaanederne kommer, om den maatte finde det hensigtsmæssigt at gaa til en højere Pris og derigennem ogsaa faktisk gennemføre en Ordning, hvorved det kun er for det nuværende Halvaar, at de 20 Millioner kommer til Udgift.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om Sukkeret. Som jeg har haft den Ære at udtale flere Gange før, vil det efter min Opfattelse være gørligt at foreslaa en Sukkerordning, som hviler i sig selv, med et populært Udtryk. Kornordningen indeholder jo det Princip, at Rugbrødet maa anses for at være det vigtigste for Husholdningerne. Derfor er det særlig dette Brøds Pris, som spiller en Rolle for den store Befolkning, og det kan derfor forsvares at ordne Brødpriksforholdet saaledes, at Hvedebrødet dækker nogle af Omkostningerne ved Rugbrødets Pris. I dette Tilfælde dækker Hvedebrødsprisen en væsentlig Del af alle de Omkostninger, som løber paa ved Modtagelsen af Brødkornet og ved Ombytningen, saaledes at det kun er et direkte Statstilskud, som erlægges af Statskassen. Det samme Princip, at noget indenfor en Varegruppe er vigtigere end noget andet, har været grundlæggende for den Sukkerordning, som har været gældende hidtil under Krigen, idet man har fastsat en Husholdningssukkerpris langt under Produktionsprisen og til Gengæld fastsat en Industrisukkerpris lig Produktionsprisen eller betydeligt over den. Dette foreslaas ogsaa i nærværende Lovforslag. § 2, som